

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 75. panta pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2014. gada 11. aprīlī – Mammoet Salvage/Komisija

(Lieta T-234/14)

(2014/C 184/59)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Mammoet Salvage BV (Roterdama, Nīderlande) (pārstāvji – P. Kuypers un A. Schadd, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- primāri, konstatēt Eiropas Savienības un/vai Eiropas Komisijas bezdarbību;
- pakārtoti, piespriest Eiropas Savienībai un/vai Eiropas Komisijai samaksāt prasītājam pienākošās summas;
- turpmāk pakārtoti, piespriest Eiropas Savienībai un/vai Eiropas Komisijai atlīdzināt prasītājam kaitējumu;
- visos minētajos gadījumos atbilstīgi Vispārējās tiesas Reglamenta 77. pantam atlikt lēmuma pieņemšanu vai apturēt tiesvedību līdz brīdim, kad būs pagājuši trīs mēneši, kad prasītāja būs saņēmusi šķīrējtiesas spriedumu;
- piespriest Eiropas Savienībai un/vai Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un ārpustiesas izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

2010. gadā prasītāja uzvarēja publiskajā iepirkumā attiecībā uz 74 vraku izcelšanu kādā Maurītānijas ostā Eiropas Attīstības fonda ietvaros. Līgumu, kas bija noslēgts starp Maurītāniju un prasītāju, attiecībā uz finansējumu Eiropas Komisijas vārdā indosēja Eiropas Savienības Maurītānijā vēstnieks un delegācijas vadītājs. Ar indosējumu atbildētāja nekļuva par šī līguma pusi, bet tā pārņēma pienākumu samaksāt par veiktajiem darbiem.

Savas prasības pamatojumam prasītāja norāda trīs pamatus:

1. Pirmais pamats ir par atbildētājas atturēšanos veikt kādu darbību.

Starp prasītāju un Maurītāniju noslēgtajā līgumā ir kāds punkts, saskaņā ar kuru Savienības maksāšanas pienākums beidzas, vēlākais, 18 mēnešus pēc uzdevumu īstenošanas laikposma. 2013. gada 4. decembrī prasītāja lūdza Maurītānijai un Eiropas Savienības delegācijai pagarināt šo termiņu. Atbildētāja uz šo aicinājumu rīkoties nereaģēja.

2. Otrais norādītais ir par Eiropas Komisijas līguma finansējuma indosējumu.

Prasītāja uzskata, ka darbi ir pabeigti un lūdz Vispārējai tiesai piespriest atbildētājai samaksāt nesamaksātos rēķinus, proti, atlikušās summas, kuras pienākas prasītājam par veiktajiem darbiem.

3. Trešais pamats ir par Eiropas Savienības ārpuslīgumisko atbildību.

Gadījumā, ja Vispārējā tiesa konstatētu, ka Eiropas Savienībai noteiktais samaksas termiņš ir beidzies, prasītāja aicina Vispārējo tiesu piespriest atbildētājam atlīdzināt kaitējumu nesamaksāto rēķinu apmērā.

Turklāt prasītāja lūdz Vispārējo tiesu konstatēt, ka atbildētāja ir rīkojusies prettiesiski attiecībā pret prasītāju saistībā ar ekspertu iecelšanu, kas ir radījis ārpuslīgumisku kaitējumu.

Vispārējās tiesas 2014. gada 31. marta rīkojums – *Elmaghraby*/Padome

(Lieta T-265/11) ⁽¹⁾

(2014/C 184/60)

Tiesvedības valoda – angļu

Trešās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 219, 23.7.2011.

Vispārējās tiesas 2014. gada 31. marta rīkojums – *El Gzaerly*/Padome

(Lieta T-266/11) ⁽¹⁾

(2014/C 184/61)

Tiesvedības valoda – angļu

Trešās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 219, 23.7.2011.

Vispārējās tiesas 2014. gada 31. marta rīkojums – *Energa Power Trading*/Komisija

(Lieta T-338/13) ⁽¹⁾

(2014/C 184/62)

Tiesvedības valoda – angļu

Pirmās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 252, 31.8.2013.
